

hosiū non accedit ad agz colendū non ppter ea
perdit possessionē. b. d. **Diuiditur** i tres partes.
primo ponit regulā circa possessionem acquirendā
Secūdo circa retinendā. Tertio infert circa regulas
Primo q solo aio possessio nō acquirit. **Secūdo**
do nō q pūptoria sunt iura in retinēdo quā in acq
rendo. 7 ideo solo aio retinet possessio. **Tertio**
no. q qui metu psonē nō possessionis pēdēde non
accedit ad agz nō desinit possidere. **Primo** q pri
us non est modus pēdēde possessionis. **Adāte**
ria binas. l. cōsistit in tribus. s. possessionis diffinitio
ne. Item in possessionis diffinitione. Item in possessio
nis acquisitione. Item in possessionis retēdōe prio
de diffinitione dic ut plene no. in glo. magna. l. i. ff.
co. de diffinitione dicit do. 230. q est tantū vna pos
sessio. 30. q due. **Bar. q** tres. s. cūctis naturalis 7
corporalis. **Deiuter** nos tenemus q sunt due. s. na
turalis 7 cūctis. 7 ad hoc vide glo. in l. heredibus
ff. de dolo. **Quāquid** acquiratur possessio p mīsum
dic q sic si est trāsferens. l. i. §. si iustitiam. ff. co.

Am nemo Colonus p acquisitionē
tituli a nō dño cām pos
sitionis sibi mutare nō pōt. b. d. fin. veram
lec. 7 notabilem fm aham. b. d. Colonus cām possi
dendi suo emptori prestare nō pōt. b. d. fm aliā lec.
Ad euidētiā pēmitte hic **duas** gl. hic positās
q cā possessionis dicitur dupliciter vno modo spe
titulus de quo pferitur possessio cum traditione
vt. j. c. nec ex va. Alio modo possessionis. i. vīdētiā
di cōditio. **Secūdo** pēmitte q duplex est mutatio
possessionis quedam est mutatio possessionis hētina qñ
ex illa efficiet aliq l' ex aliq nulla l' ex iusta iusta l'
ex iusta iusta alia est mutatio possessionis trāsferri
na ut si ex alia fiat aliqua. qz habeat vnam causam
7 mutatur in aliam cām. Et bec. l. habet duas p
tes. In prima parte ponitur regula. In secunda vero
parte ex regula deciditur casus qui in l. ponitur fa
pars incipit ibi proponas qz. **Item** pēmitte q
colonus qui dicitur a colendo est in rure inquilinus
dicitur habitare in ciuitate. 7 ita glo. notant. Sed
hoc fit per modum a eōiter accidentibus. qz etiam
si inibi loeares domum que est in rure ego dicerer
inquilinus. s. sum in rure. **Ideo** propius dic qz col
onus in agro inquilinus in domo. **Quone** colon?
emī a vero domino nel que putabat vere dominū
cum loeans non fuit vere dominus an colonus sibi
mutauerit causam possessionis vide per hoc. l. si rē
ff. de iur. 7. l. non solum. ff. de vīcap. **Sup** glo.
fi. dic q duplex est possessio. Aliqua est possessio
relatiua. aliqua est possessio absoluta in qua non pce
dit prescriptio. s. i possessione relatiua.

De presc. l. c. x. lxx. an. **Reica.**
ALTEPTEA.

Malefidei Malefides auctoris in
pedi prescriptem posses
sionis nisi dño sciente 7 patiente sit psc
ptio cōsumata. b. d. **Primo** casum i quo
hic i prescriptōe rerum corporalium requiritur sci
entia aduersarij. Ibi si verus est 7 ea cōtrario
sentū ergo procedit prescriptio h nō ignorat casus
binus aut nō ē alibi. **ALTEP.**

Quod si quibusdam Ex cōue
nitione di
ner solum temporum resultat prescriptio dif
formis. b. d. nec ista aut. est alibi. In ter. ab quo
tamis dñmō tps. xxx. annoz nō excedat. nō tanto
tpe tollitur oē ius 7 pfitem 7 3 absentem masculū
7 feminam maiorem. vt. l. si quis emptiois in fi. j. d
prescrip. xxx. anno. iiii.

Ungi In prescriptōe lōgi tps requiritur
q sit titulus 7 bonafides 7 q pos
sessio sit nō līter pūmata nec sit cūctiter iter
rupta. 7 si q istoz est i hūm prescriptio impeditur
hoc dicit oēs. l. ille excepta. l. emptio. 7. l. cū i longi.
Primo in l. i. vi nec q mūctiz transiens. ad fa vota
si pōt se dotare de bonis filij. **Primo** ex. l. nec pati
entem qd erroz dñi dat causam possidendi. Adde
q no. l. y. in l. cum facta. s. d. iuris 7 fac. ign. 7 ibi ple
nna per me. **Bal.**

Infraude Non dñ titulus que dolus
ifringit. b. d. **Glo.** ponit exē
plum i solo dante cām hētina. **Tps** nō ē mod?
inducendi affirmatiōem scūs inuadit. ibi hētibus
malefidi. b. n iuuenes alibi hē die q dñ hēt? respectu
plōe nō i respectu ad actū. 7 rō qre nō vs ē ista oppositō

Ungi temporis Amisio infir
rum pscibēti
nō officit et si hētatur i scriptis. b. d. maleficiū
tertij si officit prescribenti. b. d. rō dubitādū fuit qz
videbat vacillare 7 dubitare ecclesia probatōes in
ris sui sublati instrumentis vel aliter q sublati in
strumentis vt sublata ipsa res ar. l. postquam. 7. l. la
beo. ff. de pac. 7 sublati instrumentis videtur quo
dāmodo interrupta prescriptio ergo facta est bec. l.

is contra quem Adoptio que
nō t5 nō dat cās
prescribēdi vel dñm aggrēdi. b. d. **Titulus**
nullus 7 impossibilis si dat cām prescribēdi. b. d. **Ibi**
affectio. dic q adoptant cū affectu nō i effectu. **bal.**

Exptoz Exceptio prescriptōis ante lītē 7
testatam opposita post lit. pte.
est pbanda ad excludendum fundatam iten
tionē agentis. b. d. **Exceptio** prescript. nō impedit lītis
prestatiōem dicit quidā q hoc est verz qñ nō fit
exceptio ad pcellam sed tñ fēbat ad psequendūz
diffinitūz que nō habet nisi lītē pcella. sed tu dic q
qñ excipies finit in se omis pbandi. tunc nō est ne
cessaria lītis pcellatio. sed qñ vnt aduersariūm sūū
fundare itentionem suam tūc loquitur bec. l. **Ratio**
hūius est vna demonstratio dicit. Et nō vltimus qz
sunt quedā prescriptiōes que eradican itentionē
agentis. 7 tūc impediunt pcellam si finit reus in se
omis pbandi. qz tūc opponit ad pcellam. **Secus** si
permitit actorem fundare itentionē suam qz tunc
nō opponit ad pcellam. **Quedā** sunt que nō ipedi
unt vt prescriptio longi tps qz nō tollit dñm dīrec
tum nisi longissimū vt. l. oēs. 7. l. sicut. j. de prescrip.
xxx. an. doc. hic tractat d exceptiōe prescriptōis nūqd
impediat pcellam. 7 no. in l. vltima. ff. p lino. 7 i. l. i.
si. ff. ad tertul. 7 in l. que extrinsecus. de ver. ob.

Ec bona Prescriptio psumanda si psumā
ta interrūpt. b. d. **Tex.** cum glo. vide. l. si
cum qu. §. q iuriar. ff. si qz cautio. qui casus
nō est alibi q si qz veller interrumpere prescriptiōē
p lītis pcella. 7 aduersariūm nollet pcellari hrem qd
ista ptenio sufficit ad interrumpendā prescriptiōē.

Super longi Ex quacūqz cau
sa sine lucratua si
ne onerosa procedit prescriptio longi tem
po. b. d. **Querit** que fuit ratio dubitandi in causa lu
cratiua dic q prescriptio est odiosa 7 non videtur
debere procedere in cā lucratua. **Item** due vident
ē causē lucratue que nō possunt admittēre pcur
rere. vt. l. inuentus. §. tnebus de le. ij. q si lucrū rel
pectu eius qui prescribit est ter. in l. cessus. §. de anc
toris. ff. de excep. doli. Et in l. si quis vxori. §. fi. ff. de
fur. 7 ibi in gl. sed si ob. quorūque due cāe lucratue
non tendunt a idem tunc loquitur cōtrariū. **Sec?**

7ra